Temps durant l'any - Vint-i-vuitè diumenge



Per JosemiE el dl., 08/10/2018 - 00:00

Sv 7,7-11
He 4,12-13
Mc 10,17-30

L'Evangeli ens presenta, avui, Jesús en camí. Anant d'un lloc a un altre. Anant a trobar persones i famílies d'altres pobles i viles. En el camí de la vida. Situacions vitals diferents i dissemblants. Portant esperança i horitzó. Portant Bona Notícia. El camí. La vida com a camí.

Tots estem en el camí. Donem passos. No sempre encertats del tot. A cops voldríem córrer. O ens comparem amb d'altres caminants. Però ens cal anar al pas que podem portar. En el camí de la vida passem moments i situacions de tots tipus. El que realment importa és aprendre. Avançar en el camí de Jesús. En el camí de la vida, Jesús ens ensenya i ens fa avançar.

1.- La pregunta fàcil.

I, just quan surt al camí, n'arriba un. Sembla que amb pressa. Corrent. Un que li pregunta pel FER: Què he de fer? Sovint estem capficats amb aquesta pregunta. La pregunta per l'acció. Les nostres accions... i reaccions. (Què s'ha de fer en aquests casos?... Què se suposa que he fer, davant d'això?..) Ens preocupa molt la pregunta pel fer. I ben cert que ens l'hem de plantejar. No és igual actuar d'una manera o d'altra. Precisament perquè en les nostres accions ens hi comprometem. Ens definim. Tot el que fem, –tot!- repercuteix en els altres. I el que deixem de fer, també. I tant, que ens ho em de preguntar! Però, potser, no ha de ser la primera pregunta. I, potser, no hem d'esperar respostes màgiques – automàtiques.

2.- La mirada de Jesús.

I Jesús se'l mirà amb afecte. Amb molta estima. Amb la mirada que pot transformar la vida sencera. Amb la mirada que acarona i comprèn tota la veritat de la persona. La mirada de Jesús. La que basta per canviar i començar a entendre moltes coses insospitades. Però aquella persona (¿era jove? el text no ho diu enlloc!) sembla que tenia pressa. Pressa per arribar. No tant per caminar. I no capta la mirada. Aquella mirada que, ella sola, comunica i captiva. La mirada que desfà capficaments i auto-referències. La mirada que obre l'horitzó i dóna llum. Potser es podria arribar a dir que cristià és qui ha experimentat la mirada de Jesús. Aleshores, en el nostre viure, en el nostre camí, tot depèn de la mirada. Aprendre a mirar com Jesús. Mirar amb estima. Amb molta estima. Mirar des del cor. Mirar com Déu Pare mira i es commou. La mirada de la tendresa ferma.

3.- I Jesús li respon.

Li respon, no les coses que ha de fer. Li respon sobre el SER. Com pots ser, si ho vols de veritat. Quan has esta mirat per Jesús, i has deixat entrar ben endins la llum i la bellesa de la seva mirada, resulta que pots ser... tota una altra cosa. És el que li diu al seu interlocutor. És el que avui ens diu a nosaltres. Pots ser autèntic, i autènticament compassiu. Pots ser acollidor de la feblesa. La pròpia i la de l'altre. Acollidor i no foragitador. Pots indignar-te i entendrir-te amb la injustícia i el dolor que pateixen les víctimes. Pots ser company de camí. I pots ajustar el teu pas al pas d'aquells amb qui camines. Pots ser Bona Notícia... Pots mirar amb uns altres ulls. Aleshores, essent com ets, com vols ser, actuaràs en conseqüència. Faràs el que calgui. El teu fer sortirà d'allò que ets. Segur. Perquè el veritable amor és concret i busca concreció. Perquè l'amor veritable actua. I busca camins i vies. I allà on, potser, amb altres ulls només es veuen dificultats, l'amor sap trobar les oportunitats i les ocasions. L'amor s'entrega. Concretament. L'amor mou, empeny, actua. Allibera't de tot el que t'ho impedeix. De tot el que et lliga. De tot el que t'encega. I deixa que la teva mirada sigui la mirada de Jesús. Per posar-se en camí, com ell. En el camí de la vida, vivint com Jesús.

ETIQUETES
CAMÍ PREGUNTA MIRADA RESPOSTA